

med Nationalraadet. Der staar udtrykkeligt, at Opgaverne skal henlægges til os, saa hvis vi fremtidig skal samarbejde med dem, kan vi kun gøre det under den Forudsætning, at den endelige Redegørelse og Henvendelse til Myndighederne kommer fra Dansk Kvindesamfund og Danske Kvinders Nationalraad som 2 ligeberettigede Parter.

Maria Næss Schmidt: Overgrebet eller Overskridelsen af Kompetencen er saa klar, at det kan vi da vist se allesammen. Jeg tror ogsaa som Lis Groes, at Bodil Begtrup er meget interesseret i det Spørgsmaal, men jeg vil ogsaa holde paa, at skal vi fortsætte Samarbejdet, maa det ende med, at Dansk Kvindesamfunds Navn absolut skal staa under den Henvendelse, og det maa vi ikke gaa bort fra. Vi maa jo huske paa det store Arbejde, der er gjort af D.K.

Ingrid Larsen: Vi maa være lidt enige om, hvad vi skal gøre, hvis Nationalraadet nu ikke vil bøje sig for vore Henstillinger. Vi maa være enige om, hvad vi i saa Fald skal svare; jeg forudser, at de vil sige, at nu har de taget Arbejdet op og at det kunde vi jo have sagt i Forvejen. Det, der er sket, er, at Nationalraadet ikke er kommet til os i Forvejen. Det har i Virkeligheden ikke henvendt sig til os paa anden Maade end at sige, at vi bare kunde faa Lov at lege med. Jeg troede forøvrigt, at det politiske Samraad skulde gaa ind, og jeg formoder, at det er derfor, det arbejder saa hektisk for at vise, at det ikke er overflødigt. Fru Groes talte om "ærlig Vilje". Jeg tvivler ikke om Fru Bodil Begtrups Mening, men vi maa gaa ud fra, at hun kender sine egne Love, det bør hun i hvert Fald gøre. Vi skal forlange at blive betragtet som en ligeberettiget Faktor, det er det mindste, vi kan forlange, naar vi gaar med i Samarbejdet. Vi kan ikke gaa med til mere, men kun som ligeberettiget Faktor, og vi skal passe paa, at vi ikke bliver ved med at sige, at vi samarbejder, saa længe, at vi til sidst bliver skubbet til Side, og at de er ligeglade med det, hvis vi gaar.

Sigrid Gade: Naar Ingrid Koch er i Korsør, har jeg aldrig hørt hende nævne Nationalraadets Navn.

Under Valgkampagnen ved en Sammenkomst en Aften efter et sekskantet Møde fremkom der en Udtalelse, som faldt mig for Brystet. Ingrid Koch blev spurgt, om man snart skulde have en D.K. Kreds i Køge? "Hvad skulde vi dog med en D.K.-Kreds? Skal der være noget, maa det da være en politisk Samraadskreds Den Oplysning, Kvinderne skal have, kan de faa gennem Samraadene, Dansk Kvindesamfund er jo slet ikke noget for f. Eks. Arbejderkvinder". Jeg pegede ned paa nogle Arbejderkvinder, der var med ved denne Sammenkomst og nikkede til dem, og de sagde: "Det passer ikke". De kan nok forstaa, at det faldt mig stærkt for Brystet at høre hende sige: "Hvad skal vi dog med en ny D.K.-Kreds?".

Der var ikke Tid til at optage videre Diskussion om det Spørgsmaal, men saadan lød det altsaa, og dette staar jeg ved det er autentisk.

Magda Andersen: Jeg var glad for det, Ingrid Larsen sagde. Det dækker hvad vi har talt om saa tit i Dansk Kvindesamfund, og som i Virkeligheden er Dansk Kvindesamfunds Synspunkt. Selv om jeg nødig vil tænke det, ved jeg, at Mennesker, der har meget om Ørerne, kan overse noget, og Bodil Begtrup kan have overset den Overenskomst, som jo er af temmelig gammel Dato. Jeg tror, naar hun bliver gjort opmærksom paa den, er hun saa redeligt et Menneske, at hun vil sige, at den Overenskomst skal overholde.

Jeg vil bede det Udvalg, der bliver nedsat, om først at henlede Nationalraadets Opmærksomhed paa den Overenskomst, der foreligger.

Maria Næss-Schmidt: Det første, vi skal foretage os, maa være at vælge det Udvalg og prøve at finde de bedst mulige Mennesker til det. Jeg vil gerne foreslaa Fru Berleme Nix og Landsformanden - det siger sig selv. Jeg synes, vi skal faa det Udvalg